

Gradinile suspendate ale Semiramidei

Situate pe malul estic al Eufratului, la 150 km sud de Bagdad, langa poarta zeitei Istar - cel mai important loc de intrare in oras -, Gradinile suspendate erau o miraculoasa revarsare de vegetatie.

Construirea legendarelor gradini babiloniene a fost atribuita lui Nabucodã²nosor al II-lea. S-ar parea ca au fost realizate din prea multa iubire a acestuia pentru una dintre sotile sale, Amitis (Amuthea), care tanjea dupa peisajul pamantului natal (Media). Dupa o alta legenda veche, la a carei raspandire au contribuit scriitorii greci, originea acestor gradini e mult anterioara, ele fiind atribuite prea frumoasei regine Semiramida (Shamm-Uramat), intemeietoarea oraselor Ninive si Babilon. Disparitia lor face insa sa para ca n-ar fi existat decat in imaginatia istoricilor si poetilor greci.

Se stie ca in civilizatia mesopotamiana, regatul babilonian a cunoscut cea mai mare inflorire in timpul regelui Hammurapi (1793-1750 i.Hr.), continuata dupa secole in vremea regilor Nabopolassar si Nabucodã²nosor al-II-lea. Herodot descria foarte bine acest minunat oras pe care 1-a vizitat pe la mijlocul secolului al V-lea i.Hr.. Orasul era inconjurat de un sant adanc, avea mai multe ziduri de incinta dispuse concentric si era impartit in doua de apele Eufratului: orasul vechi in stanga, unde se afla palatul regal si partea dezvoltata mai tarziu, orasul nou, in dreapta.

Cea mai completa descriere a Gradinilor Suspendate se datoreaza lui Diodor din Sicilia: "Gradina era compusa din terase etajate in amfiteatru. Terasale se rezemau pe ziduri de piatra. Spatiul dintre zidurile ce sprijineau terasele era acoperit cu bolti din blocuri de piatra iar pe ele fusese asezat un strat de pamant in care se prinsesera plante de tot felul si arborii cei mai mari".

"Aceasta constructie uriasa, apasata de radacinile atator arbori si incarcata cu greutatea unei paduri atat de mari dureaza fara a suferi vreo stricaciune" scria si istoricul latin Quintus (secolul I d.Hr.). Aici, se pare, intr-una din camerele teraselor acestei gradini a murit, in anul -323 i.Hr., Alexandru Macedon. Udarea acestor gradini se facea printr-un ingenios sistem hidraulic de irigare, babilonienii fiind recunoscuti in Antichitate ca reputati specialisti in lucrari hidrotehnice.